

JUSTITSMINISTERIET

Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. november 2020
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Laura Hvass Jørgensen
Sagsnr.: 2020-0030-4964
Dok.: 1671434

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 122 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. oktober 2020. Spørgs-
målet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 122 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om regeringen vil lave fornyet lovgivning specifikt rettet mod sociale medier, herunder bedes ministeren redegøre for, hvilket ansvar de sociale medier selv har for deres sider?”

Svar:

1. For så vidt angår spørgsmålet om sociale mediers ansvar for indhold på deres platforme har Justitsministeriet indhentet bidrag fra Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”E-handelsloven, som gennemfører e-handelsdirektivet, indeholder regler om ansvarsfritagelse for mellemænd, dvs. tjenesteydere, der gør det muligt for brugere at formidle information online. Direktivet blev vedtaget i 2000, hvor brugergenererede tjenester som f.eks. sociale medier endnu ikke var så udbredte.

Efter e-handelsloven er en tjenesteyder ikke ansvarlig for oplagring af information eller indholdet heraf, når oplagringen sker på anmodning af en bruger/tredjepart, som har leveret informationen. Ansvarsfritagelsen gælder kun, hvis tjenesteyderen ikke har kendskab til den ulovlige information, og såfremt tjenesteyderen straks tager skridt til at fjerne informationen, når tjenesteyderen får kendskab til den pågældende information. Hvis tjenesteyderen således har kendskab til ulovligt indhold, så har tjenesteyderen en pligt til at skride ind og fjerne informationen.

Det fremgår af præamblen til e-handelsdirektivet, at ansvarsfritagelsen kun omfatter de tilfælde, hvor aktiviteten udelukkende er teknisk, automatisk og passiv, hvilket indebærer at tjenesteyderen hverken har kendskab til eller kontrol over de informationer, der oplagres.

Det vil altid skulle bero på en konkret vurdering, om et socialt medie vil være omfattet af ansvarsfritagelsen om oplagring i e-handelsloven. I den forbindelse vil der skulle foretages en nærmere vurdering af det pågældende medie og den pågældende aktivitet. Der kan bl.a. lægges vægt på, om det sociale medie via en aktiv redigering kan anses som at have kendskab til den pågældende ulovlige information. I så fald gælder ansvarsfritagelsesreglen ikke. I sidste ende vil det være op til domstolene at afgøre.

E-handelsdirektivet og e-handelsloven kan ikke anvendes til at lukke digitale platforme, herunder sociale medier.”

Justitsministeriet kan i forlængelse heraf oplyse, at vurderingen af, om et socialt medie, der ikke er omfattet af ansvarsfritagelsen i e-handelsloven, kan ifalde et strafferetligt ansvar for at have videreformidlet strafbart indhold, beror på straffelovens almindelige regler om medvirken og forsæt.

Det følger af straffelovens § 23 om medvirken, at den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Et medvirkensansvar efter straffelovens § 23 forudsætter, at det sociale medie har haft den fornødne tilregnelser i form af forsæt eller uagtsomhed til forbrydelsen, jf. straffelovens § 19.

Hvis der er tale om overtrædelser af straffeloven, vil der som udgangspunkt kun kunne straffes for medvirken, hvis det sociale medie har haft forsæt med hensyn til overtrædelsen. For at kunne straffe en formidler af information for forsætlig medvirken til en forbrydelse, er det således en forudsætning, at formidleren har kendskab til indholdet af den oplagrede information. Hvis det sociale medie alene har ydet teknisk bistand ved at stille platformen til rådighed, og således ikke har kendskab til den konkrete information, kan straf for medvirken som udgangspunkt ikke komme på tale.

Der vil dog efter omstændighederne kunne straffes for forsætlig medvirken, hvis et socialt medie ikke fjerner strafbart materiale fra hjemmesiden, når mediet bliver gjort opmærksom på forholdet.

2. Spørgsmålet om sociale mediers ansvar for indhold på deres platforme er en problemstilling, som efter regeringens opfattelse kalder på regulering. Det er i den forbindelse regeringens klare holdning, at de store sociale medieplatforme skal mødes med de krav, der afspejler den betydning, de har i samfundet i dag.

Regeringen har derfor nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe om regulering af sociale medier, der bl.a. ser på mulige konkrete initiativer og løsningsmodeller angående regulering af indhold på og ansvar i forhold til sociale medier. Arbejdet er desværre blevet forsinket, men regeringen forventer at fremlægge et udspil i første halvår af 2021.